

[Hastrup.]

vises de fornødne menneskelige, sociale og økonomiske hensyn. Det er nok et krævende, men ikke noget uopnåeligt mål.

Et af de problemer, som i øvrigt møder os, er den voldsomme stigning i boligskatterne. Disse stigninger er ikke blot byrdefulde, men også ret tilfældige i deres virkninger. Den kommende ejendomsvurdering kan vælte alle gode hensigter om en rimelig og moderat normalisering af lejeområdet, hvis ejendomsskyldvurderingen får lov til at udløse vældige skattestigninger. Jeg tror, vi må være opmærksom på dette forhold.

Den enighed, der er opnået om den midlertidige lejelov, og retningslinjerne for en endelig lejelovsrevision rækker også ud til andre områder af boligsektoren.

Side om side med lejeområdets normalisering vil man stræbe efter at få gennemført en frigivelse af byggeriets forhold. Også her rummer betænkningens ordvalg fortolkningsmuligheder, det må erkendes. Vi kunne have ønsket faste terminer for restriktionernes afvikling. Den højtærede boligminister har i stedet tilbudt at forhandle med et stående udvalg, nedsat af folketinget, om tempoet og rækkefølgen for en sådan afvikling. Det er vel ikke en ideel løsning, men den er formentlig bedre end den nuværende tilstand, hvor reguleringen helt beror på den højtærede ministers bemyndigelser og skøn.

Jeg må med tilfredshed, naturligvis, notere tilsagnet om, at de gældende areal- og prisgrænser ophæves med virkning fra 1. oktober i år. Den højtærede minister har her imødekommet et ønske, som gentagne gange har været fremsat af det konservative folkeparti.

Også spørgsmålet om byggezonerne, ejerlejlighederne og de sociale boligselskabers overgang til selvfinansiering er omtalt i betænkningen på en måde, som vi måske nok kunne have ønsket mere konkret, men som dog, alt taget i betragtning, imødekommer synspunkter, vi har gjort gældende.

Jeg har i enkelte aviser set omtalt den enighed, der her er opnået mellem de 4 partier, som et forlig om en løsning af boligproblemet. Dette er måske nok en lidt vel optimistisk bedømmelse. Mere nøgternt kan man måske sige, at der er enighed eller forlig om at gå i gang med at løse bolig-

problemerne. Vi ved alle, at disse problemer er vanskelige, fordi de er præget af stærke interessenmodsætninger. Der foreligger nu et omfattende materiale udarbejdet af sagkyndige, som har stor indsigt i boligproblemernes forskellige årsager og virkninger. Der er sikkert endnu mange undersøgelser, der må foretages, og der vil også fremover være god brug for sagkyndig assistance, men det mest påkrævede er, at politikerne nu tager fat.

Den enighed, der er opnået, bærer da også præg af, at folketinget nu søger at tage dette spørgsmål i sin hånd. Udvalg skal forberede lovrevisioner, og udvalg skal følge den løbende administration både af lejelov og boliglov. Dette engagerer folketinget på en måde, som det konservative folkeparti ellers ikke er særlig begejstret for, men vi er gået med hertil, fordi vi mener, at ingen mulighed for en løsning af boligproblemet må forsømmes, og fordi det er vort indtryk, at også den højtærede boligminister erkender, at denne løsning må bestå i en frigørelse af boligsektoren, en liberalisering af byggeriet og en normalisering af lejeområdet, fundamentet af sociale ordninger, der sikrer tryghed i boligforholdene.

Jeg kan anbefale at stemme for de af den højtærede boligminister stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af et flertal af udvalgets medlemmer, medens jeg må anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Kai Moltke.

Else-Morete Ross: Ved første behandling fremhævede jeg, at for det radikale venstre var to spørgsmål af særlig betydning. Det første var, hvordan vi bedst og på relativ kort tid fik normaliseret tilstandene på boligmarkedet, det andet, hvordan vi sikrede, at økonomisk svagt stillede grupper ikke gennem denne normalisering fik pålagt økonomiske byrder, de ikke kunne klare.

I denne forbindelse beklagede jeg, at der ikke var givet os tilstrækkelig tid til at vurdere det store materiale, der forelå fra boligministeriet, og analysen fra det økonomiske råd, så det kunne indgå som baggrund for en mere dybtgående revision af huslejeloven. Jeg foreslog at udsætte revisionen af den gældende lejelov til 1. juli for